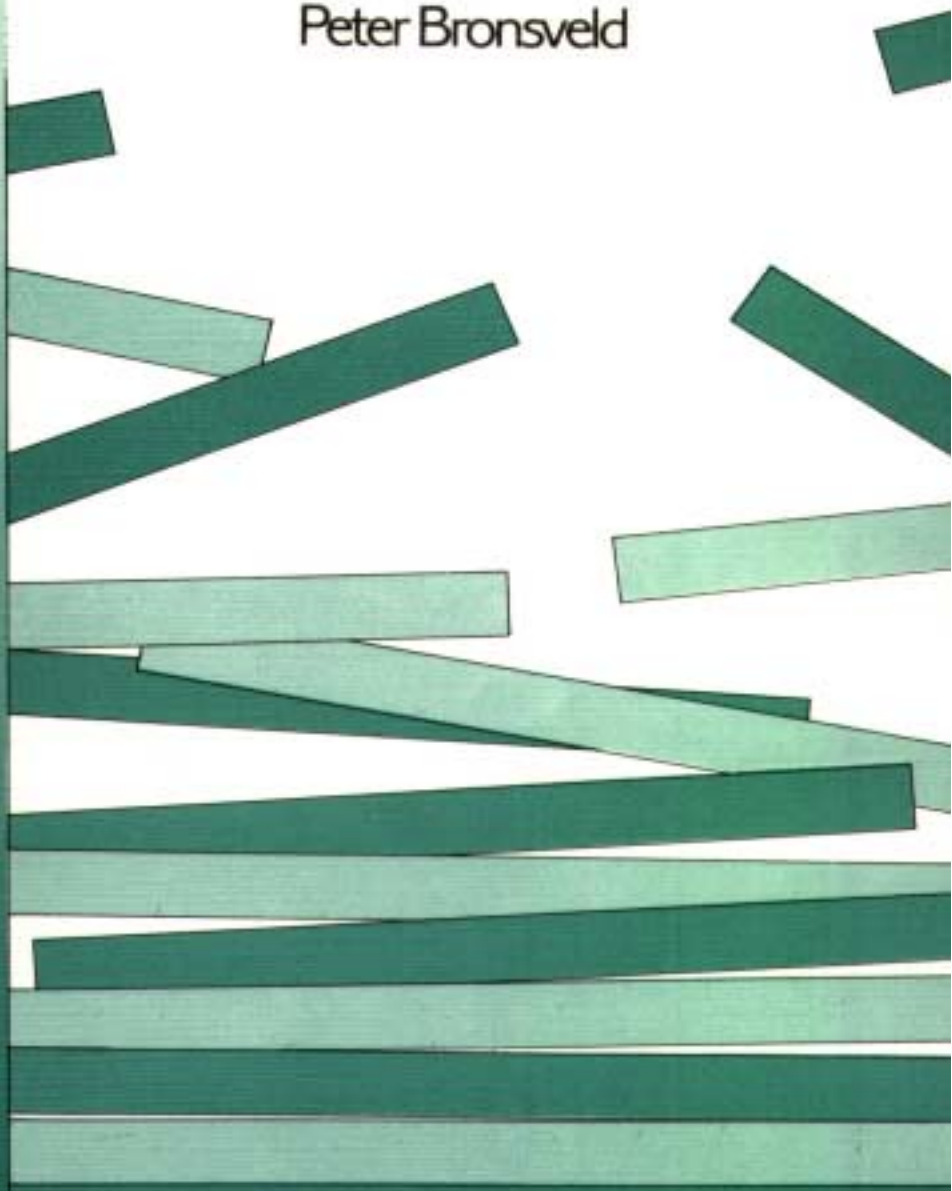

Kracht van Omhoog

Basisstudies 2

Peter Bronsveld

Basisstudies 2

Peter Bronsveld

- Verslagen vijanden
- Overwinning op verzoeking
- Wet en geweten
- Het huisgezin van God
- De vrucht van de Geest
- De verkondiging

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Bronsveld, Peter

Basisstudies / Peter Bronsveld.

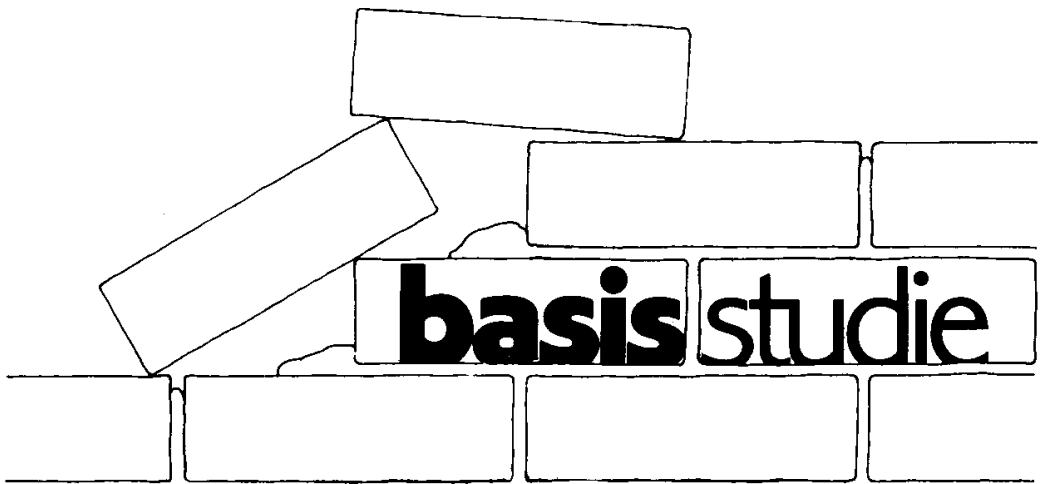
Gorinchem: Kracht van Omhoog 2: Verslagen vijanden, overwinning op verzoeking, wet en geweten, het huisgezin van God, de vrucht van de Geest, de verkondiging.

Met lit.opg.

ISBN 90-6261-522-8

SISO 255 UDC 242

Trefw.: geloofsleven.

verslagen vijanden

De strijd van Gods volk

Sinds de zondeval kregen satan en zijn engelen grip op heel de mensheid. Het bestaan van de mens wordt door satan en zijn engelen beheerst:

- 'Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, *overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid*' (Efeziërs 2: 1 en 2).
- 'Wij weten, dat wij uit God zijn *en de gehele wereld in het boze ligt*' (1 Johannes 5:19).

Jezus echter kwam om satans claim op de mensheid te verbreken:

- '*Om ons te redden van onze vijanden en uit de hand van allen, die ons haten, om barmhartigheid te betonen aan onze vaders en zijn heilig verbond te gedenken*' (Lucas 1:71 en 72).

Desondanks - of juist om die reden - worden Gods kinderen door satan en zijn engelen belaagd. Juist zij! Satans haat richt zich juist tegen hen. Zij staan voortdurend aan zijn pressie bloot:

- 'Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking of benauwdheid, of vervolging of honger, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard? Gelijk geschreven staat: *Om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood, wij zijn gerekend als slachtoppen*' (Romeinen 8:35,36).

De overwinning op de machten die ons van Christus willen scheiden, is echter zeker:

- 'Maar in dit alles zijn wij meer dan Overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad. Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, *noch engelen noch machten*, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, *noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods*, welke is in Christus Jezus, onze Here' (Romeinen 8:37-39).

Satans tactiek

Op welke wijze nu trachten satan en zijn engelen de gelovige onder hun beslag te krijgen? Hun strijdmethode wordt in Gods Woord uitgetekend door de benamingen waaronder de satan daarin voorkomt:

- *Een engel des lichts:*
'Immers, de satan zelf doet zich voor *als een engel des lichts*' (2 Corintiërs 11:14).
- *Een tegenstander:*
'Wordt nuchter en waakzaam. Uw *tegenpartij*, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden' (1 Petrus 5:8),
- *Een verzoeker:*
'Daarom kon ik het ook niet langer uithouden en zond hem om mij te

vergewissen van uw geloof, *of de verzoeker u misschien verzocht had* en onze inspanning vruchteloos zou geworden zijn'

(1 Thessalonicenzen 3:5).

- *Een verleider.*
'Maar ik vrees, dat misschien, *zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde*, uw gedachten van de eenvoudige (en loutere) toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden' (2 Corintiërs 11:3).
- *Een hinderaar:*
'Wij, of liever: ik, Paulus, heb namelijk een en andermaal tot u willen komen, *doch de satan heeft het ons belet*' (1 Thessalonicenzen 2:18).

De aanslag op het denken

Vóór alles is het de satan erom te doen het *denken* van Gods kinderen onder zijn beslag te krijgen. Zo komt hij met leugens en valse leringen:

- 'Want indien de eerste de beste een andere jesus predikt, die wij niet hebben gepredikt, *of gij een andere geest ontvangt*, die gij niet hebt ontvangen, *of een ander evangelie*, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel' (2 Corintiërs 11:4).
- 'Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren

en, ontnuchterd, zich te wenden tot de wil van Hem, (*losgekomen*) uit de strik des duivels, die hen gevangen hield, (2 Timotheüs 2:25,26).

- 'Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, *doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen*' (1 Timotheüs 4:1).

Soms lukt het hem Gods Woord uit het hart weg te nemen:

- 'Bij een ieder, die het woord van het Koninkrijk hoort en het niet verstaat, *komt de boze en rooft wat in zijn hart gezaaid is*: dat is de langs de weg gezaaide' (Mattheüs 13:19).

Hij kan het denken door allerlei ongezonde verlangens – begeerten naar bezit en aanzien - beheersen:

- 'Maar wie rijk willen zijn, *vallen in verzoeking, in een strik*, en in vele dwaze en schadelijke begeerten, die de mensen doen wegzinken in verderf en ondergang' (1 Timotheüs 6:9).
- 'Maar Petrus zeide: Ananias, waarom *heeft de satan uw hart vervuld om de heilige Geest te bedriegen* en iets achter te houden

van de opbrengst van het stuk land?' (Handelingen 5:3).

Satan kan 'binnenkomen' met haat, nijd en afgunst:

- 'Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet: de zon mag niet over een opwelling van uw toorn ondergaan; *en geeft de duivel geen voet*' (Efeziërs 4:26,27).
- 'Dat is niet de wijsheid, die van boven komt, maar zij is aards, *ongeestelijk, duivels*; want waar naijver en zelfzucht heerst, daar is wanorde en allerlei kwade praktijk' (Jacobus 3:15,16).

De vijand zal ook komen met (valse) beschuldigingen:

- '*... want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde* voor onze God, is nedergeworpen' (Openbaring 12:10).

Kortom, het 'slagveld' waar het grootste gedeelte van de strijd van de gelovige zich afspeelt, is zijn gedachteleven:

- 'Want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleeselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, zodat wij de *redeneringen* en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis

van God, slechten, *elk bedenksel* als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus' (2 Corintiërs 10:4,5).

De overwinning

Hoe belaagd ook door satan, Gods kinderen weten zich overwinnaar. Door het geloof maken zij zich de positie eigen, die Christus niet alleen voor Zich, maar ook voor zijn volk verworven heeft:

- 'En hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht, die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en *Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij* en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw. En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en *Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente*, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt' (Efeziërs 1:19-22).

Gods kinderen genieten van het voorrecht te delen in de gezagspositie

die Jezus in de geestelijke wereld uitoefent:

- 'God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, - door genade zijt gij behouden -, *en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus*, om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus' (Efeziërs 2:4-7).

Gelovigen zijn rechtens vrij van de overheersing van satan, zij zijn immers niet langer zijn onderdanen, maar onderdanen van God:

- '*Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis* en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, *in wie wij de verlossing hebben*, de vergeving der zonden' (Colossenzen 1:13,14).
- 'Om hun ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht en *van de macht van de satan tot God*, opdat zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden zouden ontvangen door

het geloof in Mij' (Handelingen 26:18).

Waar God zijn volk hun zonden vergaf, ontnam dit satan het wapen van de aanklacht:

- 'Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold, door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde. *En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen: Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk ten toon gesteld en zo over hen gezegevierd'* (Colossenzen 2:13-15).
- 'Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn. Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, van de wet der zonde en des doods' (Romeinen 8:1,2).

Door hun deel hebben aan Jezus' overwinning mag bij Gods kinderen elke angst voor geestelijke slavernij verbroken worden:

- 'Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op

gelijke wijze daaraan deel gekregen, *opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou ontronen'* (Hebreeën 2:14).

- 'Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid' (2 Timotheüs 1:7).

Gods kinderen behoeven niet langer overheerst te worden door een satanische geest van onderworpenheid en slavernij. Zij mogen zich hun koninklijke positie bewust worden:

- 'Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader' (Romeinen 8: 15).
- 'Want, indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, *leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus'* (Romeinen 5:17).

Onze wapens

God heeft zijn kinderen wapens toevertrouwd, waarmee zij de strijd in hun voordeel kunnen beslechten:

- 'Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijd naar het vlees, want *de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken*' (2 Corintiërs 10:3,4).
- '... met de wapenen der gerechtigheid in de rechterhand en in de linkerhand' (2 Corintiërs 6:7).

Het geloof

Gods kinderen mogen zich verlaten op het goddelijke leven dat in hen werkzaam is:

- 'Gij zijt uit God, kinderkens, en gij hebt hen overwonnen; want Hij, die in u is, is meerder dan die in de wereld is' (1 Johannes 4:4).
- 'Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft; ons geloof' (1 Johannes 5:4).

Vanuit de kracht en de wijsheid, die hun deel worden in de gemeenschap met hun God, weten zij zich door hun geloofsvertrouwen van de infiltratie van de boze te vrijwaren:

- 'Wij weten dat een iegelijk, die uit God geboren is, niet zondigt-, maar *die uit God geboren is, bewaart zichzelf, en de boze vat hem niet.*

Wij weten dat wij uit God zijn, en dat de gehele wereld ligt in het boze' (1 Johannes 5: 18,19 Statenvertaling).

Dankzij hun geloof laten Gods kinderen zich niet door de tegenstander intimideren:

- 'Wordt nuchter en waakzaam. *Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het geloof, wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten* (1 Petrus 5:8,9).

Het Woord van God

Gedachten en gevoelens die de satan in ons denken injecteert, zullen met goddelijke gedachten bestreden moeten worden - met het Woord van God:

- 'En neemt de helm des heils aan en het *zwaard des Geestes, dat is het woord van God*' (Efeziërs 6:17).
- 'En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam *en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad, tot in de dood*' (Openbaring 12:11).

Gods Woord dient niet alleen geloofd te worden, we zullen het ook op de

lippen moeten nemen, het moeten belijden, uitspreken:

- '.... nabij u is het woord, in uw mond en in uw hart, namelijk het woord des geloofs, dat wij prediken. Want *indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is*, en met uw hart gelooft, dat God Hein uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden; want met het hart gelooft men tot gerechtigheid *en met de mond belijdt men tot behoudenis*' (Romeinen 10:8-10).

Bidden in de geest

Als de apostel Paulus een uiteenzetting van de 'strijd in de hemelse gewesten' geeft, noemt hij daarbij het belang van het gebed:

- 'En bidt daarbij niet aanhoudend *bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest*, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen' (Efeziërs 6:18).

Niemand weet beter onder welke satanische pressie Gods kinderen soms kunnen komen dan de Geest van God. Vandaar dat Hij hen in hun gebeden op bijzondere wijze te hulp komt:

- 'En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar

behoren, maar *de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen*. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, *dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit*' (Romeinen 8:26,27),

Een bijzondere vorm van bidden in de Geest, is het spreken in tongen -de machten der duisternis herkennen daarin het spreken van de Heer:

- 'Want wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand verstaat het-, *door de Geest spreekt hij geheimenissen*' (1 Corintiërs 14:2).
- 'Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, *in nieuwe tongen zullen zij spreken*' (Marcus 16:17).

De naam van Jezus

Reeds tijdens zijn aardse bediening gaf Jezus zij], discipelen het voorrecht zijn naam te gebruiken in hun strijd tegen het rijk der duisternis:

- 'En de (tweeën)zeventig zijn teruggekeerd met blijdschap en zeiden: *Here, ook de boze geesten onderwerpen zich aan ons in uw naam*. En Hij zeide tot hen: ik zag de satan als een bliksem uit de

hemel vallen. Zie, Ik heb u macht gegeven om op slangen en schorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand ~ en niets zal u enig kwaad doen' (Lucas 10:17-19).

Hoeveel te meer zal nu, nadat Jezus overwon, het gebruik van zijn naam in onze strijd volledige overwinning op het rijk der duisternis garanderen:

- 'En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd *en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn*, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!' (Filippenzen 2:8-11).

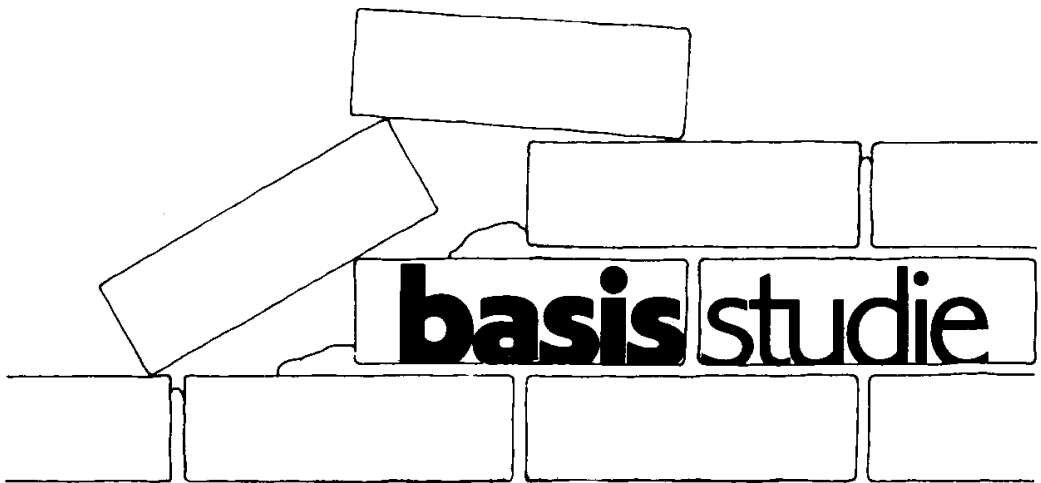
Bediening

Wie de strijd tegen de satan en zijn trawanten te zwaar wordt, mag rekenen op de geestelijke ondersteuning van broeders en zusters in het geloof:

- 'Als iemand zijn broeder ziet zondigen, een zonde niet tot de dood, *moet hij bidden en God zal*

hem het leven geven, hun namelijk, die zondigen niet tot de dood. Er bestaat zonde tot de dood: daarvoor zeg ik niet, dat hij moet vragen' (1 Johannes 5:16).

- 'Voorwaar, Ik zeg u, al wat gij op aarde bindt, zal gebonden zijn in de hemel, *en al wat gij op aarde ontbindt, zal ontbonden zijn in de hemel*. Wederom, (voorwaar) Ik zeg U, dat, als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren het hun zal ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is' (Mattheus 18:18,19).

overwinning op verzoeking

Verzoeking! Wie heeft daar nu niet mee te maken? De verleiding tot het kwaad is universeel. Verzoeking is reëel, maar de mogelijkheid tot overwinning is dat óók. Immers:

- *'Hem nu, die u voor struikelen kan behoeden en onberispelijk doen staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde, de enige God, onze Heiland, zij door jesus Christus onze Here, heerlijkheid, majesteit, kracht en macht vóór alle eeuwigheid, èn nu èn in alle eeuwigheden!'* (Judas: 24).

In Gods reddingsplan voor de mens ligt blijkbaar méér opgesloten dan 'alleen maar' vergeving van zonde.

Overwinning op de zonde is daar eveneens een onderdeel van. Ook daarin heeft Jezus voorzien:

- 'Indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, *leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus'* (Romeinen 5: 17).

Geestelijke groei

Verzoeking is doorgaans op zichzelf nog geen zonde. Verzoeking kan ons juist het bewijs van onze geestelijke spankracht leveren - juist in het spervuur van de verzoeking zullen we ontdekken welk een geestelijk vermogen om weerstand te bieden de Heer in ons heeft gelegd:

- 'God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de

uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt' (1 Korinthiërs 10:13).

Verzoeking kan zelfs, gesteld dat men weet te overwinnen, een springplank vormen om geestelijk hogerop te komen:

- 'Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders. wanneer gij til velerlei verzoeken valt, want *gij weet dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt* Zalig is de man, die in verzoeking volhardt, want, wanneer hij de proef heeft doorstaan, zal hij de kroon des levens ontvangen, die Hij beloofd heeft aan wie Hem liefhebben' (Jacobus 1:2,3 en 12).

Eigenlijk is overwinning op de zonde in het leven van de gelovige normaal. Niet voor niets schrijft Johannes:

- 'Wij weten, dat een ieder, die uit God geboren is, niet zondigt (of wel: niet in de zonde leeft); want Hij die uit God geboren werd, bewaart hem (of ook wel: *hij* die uit God geboren werd *bewaart zichzelf*) en de boze heeft geen vat op hem' (1 Johannes 5:18).

Hoe werkt verleiding?

Wie verleiding weerstand bieden wil, zal moeten weten hoe ze werkt.

Daarvoor moeten we terug naar het begin:

- 'Ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding van Christus afgetrokken zullen worden' (2 Korinthiërs 11:3).

Verleiding heeft niet de duivel (de slang) te maken! Ze heeft te doen met verleugening, ze vormt een appel op ons gedachtenleven. Verzoeking begint daar waar onze gedachten van Christus afgetrokken worden.

Dat is ook Jacobus' uitgangspunt als hij schrijft:

- 'Zo vaak iemand verzocht wordt, konit dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort' (Jacobus 1:14).

Onze eigen begeerten zijn hierbij niet het *uitgangspunt* van de verleiding, ze vormen slechts het *aanknopingspunt*. Onze begeerten worden verlost, onze gedachten worden van Christus afgetrokken. Waardoor? Doordat de boze zich aan ons opdringt en een appèl doet op de begeerten!

- 'En de vrouw zag, dat de boom *goed was om van te eten*, en dat hij een *lust was voor de ogen*, ja, dat de boom begerlijk was om daardoor *verstandig te worden*' (Genesis 3:6).

Is de behoefte om gezond en lekker te eten verkeerd? Is het ongeoorloofd het schone te bewonderen? Is het fout om verstandig te willen worden? Zeker niet! Maar wel is het verkeerd om die begeerten buiten Gods wegen om te bevredigen. *Door in te gaan op de wegen die de duivel laat zien.*

Jezus, ons voorbeeld

- 'Wij hebben geen hogepriester die niet kan medevoelen niet onze zwakheden, maar een, die *in alle dingen op gelijke wijze* als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen'(Hebreeën 4:15).

Jezus werd verzocht zoals wij. In 'alle dingen op gelijke wijze'. Hij kent onze zwakheden. Hij weet *waar we kwetsbaar zijn*. Jezus was werkelijk mens, een mens met ingeschapen, natuurlijke behoeften waar de duivel op in kon spelen.

- 'Tijdens zijn dagen in het vlees heeft Hij gebeden en sniekingen onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem, die Hem uit de dood kon redden, en Hij is

verhoord uit zijn angst, en zo heeft Hij, hoewel Hij de Zoon was, *de gehoorzaamheid geleerd* uit hetgeen Hij heeft geleden (Hebreeën 5:7).

Wat gold Jezus' angst? Dat Hij uit Gods plan voor zijn leven zou stappen. En zo zondigen zou, en daardoor in de geestelijke dood terecht zou komen. Maar Hij weerstond de verleiding - *Hij heeft gehoorzaamheid geleerd!* Wanneer Jezus komt te staan voor de kruisdood als deel van Gods bedoeling niet zijn leven, appelleert satan - door middel van Petrus - op de door en door menselijke drang naar lijfsbehoud.

Jezus onderkent dat:

- 'Ga weg, achter Mij, satan; gij zijt Mij een aanstoot, want *gij zijt niet bedacht op de dingen Gods, maar op die der mensen*' (Mattheüs 16:23).

De 'dingen der mensen' - onze natuurlijke behoeften - vormden ook bij Jezus voor de vijand aanleiding tot verzoeking.

VERSCHILLENDE BEGRIPPEN

- 'Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig *de loop dezer*

wereld, overeenkomstig de *overste van de macht der lucht*, van de *geest*, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid - trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeer, in de *begeerten van ons vlees*, handelende naar *de wil* van het vlees en *van de gedachten*

(Efeziërs 2A-3).
Paulus noemt hier enkele begrippen die het bestaan van de mens tekenen - de 'wereld', de 'overste van de macht der lucht', het 'vlees', en de 'gedachten'. Synonieme begrippen - ze dekken elkaar grotendeels, maar hebben elk voor zich ook een eigen zeggingskracht.

De wereld

- 'Al wat in de wereld is: de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de wereld' (1 Johannes 1:27)

Dit heeft te maken met onze *gerichtheid*, een geestesgesteldheid waarbij heel ons bestaan gericht is op *de natuurlijke dingen*, een leven alsof er geen géestelijke dimensie zou bestaan. Een leven zonder God, waarbij onze natuurlijke behoeften de overhand beginnen te krijgen. De 'begeerte des vlezes' - de behoefte aan *zinnelijke*

ervaringen. De begeerte der ogen: de behoefte om ons te koesteren aan ons *bezit*. Een hovaardig leven: de behoefte om iets te zijn in het leven, zich *een positie* te verwerven.

Het vlees

- 'Het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees - want deze twee staan tegenover elkaar, zodat gij niet doet wat gij maar wenst' (Galaten 5: 16 en 17)

Wat is het leven naar het vlees? Leven vanuit onze natuurlijke impulsen die de corrigerende werking missen van Gods Geest, welke ze binnen hun juiste proporties zou kunnen houden.

De oude mens

- 'Gij toch hebt van Hem gehoord en zijt in Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Jezus, dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, *de oude mens* aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten en dat gij *verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet*, die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid' (Efeziërs 4:25).

Wat is de betekenis van dit begrip 'oude mens'? Een zondig stukje van

onze persoonlijkheid, onze 'oude natuur', zoals men wel zegt? Zeker niet! Immers, als het hier om een deel van *ons wezen* handelde, hoe zou je dit dan af kunnen leggen? Paulus definieert zelf wat hij bedoelt: het gaat hier om de *vernieuwing van denken*. Om het omturnen van gedachtenpatronen, zoals die in ons leven onder invloed van onze opvoeding en onze omgeving.

De weg naar de overwinning

Wat is nu de weg naar de overwinning? De eerste stap is het besluit de gééstelijke kant van ons bestaan belangrijker te achten dan ons natúúrlijk leven, immers:

- 'Hij die in u is, is meerder dan die in de wereld is want al wat uit God geboren is, overwint de wereld, en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof' (1 johannes 4:4 en 5:4).
- 'Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God. Of meent gij dat het schriftwoord zonder reden zegt: De geest, die Hij in ons deed wonen, begeert Hij met jaloezie? Maar Hij geeft dan ook des te grotere genade (Jacobus 4:4 en 5).

De tweede stap is leren de leiding van Gods Geest vanuit de gemeenschap met Hem te zoeken, en ons niet te laten drijven op onze eerste impulsen:

- 'Wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees. Wie Christus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd. Indien wij door de Geest leven, laten wij ook door de Geest het spoor houden' (Galaten 5: 16,24 en 25).
- 'Want allen die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods' (Romeinen 8:16).

Een derde stap is vanuit Gods Woord Zijn bedoelingen met ons leven leren verstaan en ons daarop te richten. Als blijkt hoe destructief de zonde inwerkt op Gods plan voor ons leven, verliest deze veel van haar bekoring:

- 'En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt onderkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene' (Romeinen 12:2).

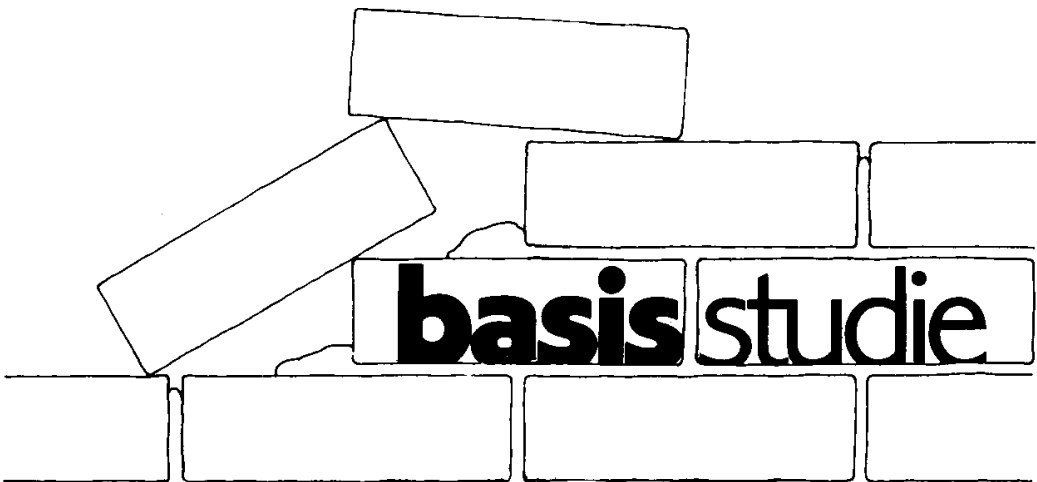
De vierde stap is echter verreweg de belangrijkste: we moeten in de naam van Jezus leren strijden tegen de machten der duisternis die dwars door de situaties in ons leven heen hun

macht over ons willen doen gelden.
Waar sprake is van de invloed van de wereld, het vlees en de oude mens in ons bestaan, *is ook altijd sprake van de invloed van het rijk der duisternis:*

- 'Indien gij echter bittere naijver en zelfzucht in uw hart hebt, beroemt u dan niet en liegt niet tegen de waarheid. *Dat is niet de wijsheid, die van boven komt, maar zij is aards, ongeestelijk, duivels'* (Jacobus 3:14 en 15).

Wie verleiding het hoofd wil bieden, zal moeten leren *de boze te weerstaan:*

- 'Onderwerpt u dus aan God en biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden' (Jacobus 4:7)

wet en geweten

Hoe wenst God gediend te worden?
Aan welke regels dient de mens zich te houden? Vanaf het begin van zijn handelen met de mensheid deed de Heer een appèl op het natuurlijke, innerlijke gevoel, dat de mens nog steeds restte. Het besef van wat Gods wil zou kunnen zijn:

- 'Toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, *die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden, daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard*' (Romeinen 1:18,19).

De verlichting van het verstand

Het kennen van Gods wil behoeft voor geen enkel mens een probleem te

vormen: ieder denkend mens beseft dat Hij bestaat en dientengevolge erkend, gedankt en verheerlijkt dient te worden:

- 'Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, *wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien*, zodat zij geen verontschuldiging hebben. Immers, *hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt*, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart' (Romeinen 1:20,21).

De wet van het geweten

Elk mens mag in principe in staat worden geacht 'intuïtief' te ontdekken

wat God welgevallig is, zelfs al beschikt hij over geen enkele strak omschreven code, die de neerslag van Gods wil voor hem moet vormen:

- 'Wanneer toch heidenen, die de wet niet hebben, *van nature doen wat de wet gebiedt*, dan zijn dezen, ofschoon zonder wet, zichzelf tot wet; immers, *zij tonen, dat het werk der wet in hun harten geschreven is, terwijl hun geweten medegetuigt en hun gedachten elkander onderling aanklagen of ook verontschuldigen* (Romeinen 2:14,15).

Wandelen met God

Door alle eeuwen heen zijn er gelovigen geweest, die vanuit het besef van Gods wil en een persoonlijke, innerlijke relatie met Hem, de Here waardig wisten te wandelen:

- 'Zo waren al de dagen van Henoch driehonderd vijfenzeftig jaar. *En Henoch wandelde met God*, en hij was niet meer, want God had hem opgenomen' (Genesis 5:23,24).
- 'Noach was onder zijn tijdgenoten een rechtvaardigen onberispelijk man; *Noach wandelde met God*.... (Genesis 6:9, 10).

Dienen uit geloof

Deze rechtvaardigen uit de oudheid dienden God niet vanuit een star, opgelegd plichtsbef, maar vanuit een vrijwillig vertrouwen op Hem. Zij gehoorzaamden Gods (ongeschreven) wetten vanuit geloof en liefde, niet vanuit dwang of prestatiezucht:

- 'Wat zegt het schriftwoord? *Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend*. Nu wordt hem die werkt, het loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting. *Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt*, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid (Romeinen 4:3-5).

Leren luisteren

Abrahams leven werd niet beheerst door slaafse gehoorzaamheid aan - in een strakke code vastgelegde - voorschriften, maar door zijn fijngevoeligheid in het verstaan van Gods stem aan zijn hart:

- 'Ik zal uw nageslacht vermenigvuldigen als de sterren des hemels, en ik zal uw nageslacht al die landen geven, en met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, *omdat Abraham naar Mij geluisterd en*

mijn dienst in acht genomen heeft: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten' (Genesis 26:4,5).

Gods spreken afgewezen

Nadat God het (natuurlijke) nageslacht van Abraham uit Egypte had uitgeleid, bood Hij het eenzelfde persoonlijke relatie aan als eenmaal hun voorvaderen genoten hadden:

- *'Gij hebt gezien, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arendsvleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb. Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk'* (Exodus 19:4-6).

Vreemd staande tegenover een persoonlijke relatie met God zoals Abram deze onderhouden had, verkoos het volk Israël echter zich afzijdig te houden, in plaats van op dit aanbod in te gaan. Wel wenste het de Heer te dienen volgens de voorschriften en regels die haar door middel van Mozes werden overgebracht:

- 'En het gehele volk was getuige van de donderslagen, de bliksemstralen,

het geluid van de bazuin en de rokende berg. *Toen het volk het zag, beefde het en bleef van verre staan. En zij zeiden tot Mozes: Spreek gij met ons, dan zullen wij horen; maar God spreke niet met ons, opdat wij niet sterven'* (Exodus 20:18,19).

De wet als opvoeder

God gaf Israël vervolgens zijn inzettingen en wetten waar het de persoonlijke relatie die Hij het aanbood, versmaadde. Onbekend met Gods stem, gaf Hij het richtlijnen, waarnaar het zou kunnen handelen. De wet werd haar opvoeder:

- 'Waartoe dient dan de wet? Om de overtredingen te doen blijken *is zij erbij gevoegd....* De wet is dus *een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus....* (Galaten 3:19,24).

Waar Abraham een 'vriend van God' genoemd kon worden die innerlijk aanvoelde wat Gods diepste verlangens waren, had hij geen geschreven wet nodig. Israël, zondig als het was, had dat wel:

- 'Wij weten, dat de wet goed is, indien iemand haar wettig toepast, *wel wetend, dat de wet niet gesteld is voor de rechtvaardige*, maar voor wettelozen en tuchtelozen, voor

goddelozen en zondaars, voor onverlaten en onheiligen, voor vadermoorders en moedermoorders en doodslagers, hoereerders, knapenschenders, zielverkopers, leugenaars, meinedigen, en al wat verder ingaat tegen de gezonde leer, in overeenstemming met het evangelie der heerlijkheid van de zalige God, dat mij is toevertrouwd' (1 Timotheüs 1:8-11).

God gaf Israël zijn wetten en inzettingen om nog enigszins het leven van mensen zonder een relatie met Hem, aan banden te leggen:

- 'Voordat dit geloof kwam, *werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden* met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden' (Galaten 3:23).
- 'Zolang de erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, al is hij ook de eigenaar van alles; *maar hij staat onder voogdij en toezicht* tot op het tijdstip, dat door zijn vader tevoren bepaald was. *Zo bleven ook wij, zolang wij onmondig waren, onderworpen aan de wereldgeesten'* (Galaten 4:1-3).

De wet als schaduw van de werkelijkheid

Waar God over zuiver geestelijke zaken zijn volk nauwelijks kon bereiken, nam Hij de toevlucht tot voorschriften en inzettingen, die symbolisch tot uitdrukking moesten brengen wat Hij te zeggen had:

- 'Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, *dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is'* (Colossenzen 2:16,17).
- 'Want daar de wet slechts een schaduw heeft der toekomstige goederen, *niet de gestalte der dingen zelf*, is zij nimmer in staat ieder jaar met dezelfde offeranden, die onafgebroken gebracht worden, degenen, die toetreden, te volmaken (Hebreeën 10:1).

De onmacht van de wet

De wet roept op tot een rechtvaardige levenswandel, maar kan daartoe de kracht niet verlenen:

- 'Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hèn spreekt, die onder de wet zijn, *opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God*,

daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen' (Romeinen 3:19,20).

De wet spreekt haar afkeuring over de zonde uit, maar maakt daarbij gelijk de begeerte naar de zonde los:

- 'Want toen wij in het vlees waren, werkten de *zondige hartstochten, die door de wet geprikkeld worden*, in onze leden, om voor de dood vrucht te dragen' (Romeinen 7:5).
- 'Ik heb eertijds geleefd zonder wet; *toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven, en het gebod dat ten leven moest leiden, bleek voor mij juist ten dode te zijn*; want de zonde heeft uitgaande van het gebod, mij misleid en door middel daarvan gedood' (Romeinen 7:9-11).

In het licht van het evangelie maakt de wet het besef bij de mens los, dat hij door een hem wezensvreemde macht overweldigd is, en daarvan slechts door Jezus Christus bevrijd kan worden:

- 'Naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, *maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene*

maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!' (Romeinen 7:22-25).

Bevrijd van de wet

Jezus' kruisdood bevrijdde de mensheid van de schuld die het niet volbrengen van de wet met zich bracht:

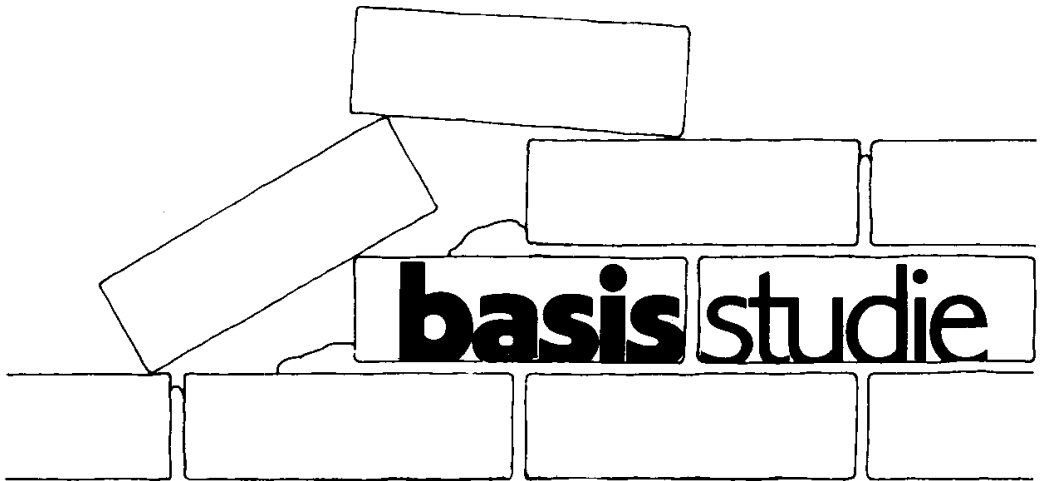
- 'Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, *toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold, door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen'* (Colossenzen 2:13,14).

Gods wet wordt bij zijn kinderen van binnenuit volbracht, door de kracht en de leiding van Gods Geest in hun leven:

- '*Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods*. Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees - God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees,

aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, *opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest'* (Romeinen 8:2-4).

- *'Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn'* (Hebreeën 8:10).
- *'Spreekt zó en handelt zó als mensen past, die door de wet der vrijheid zullen geoordeeld worden'* (Jacobus 2:12).

het huisgezin van God

Een nieuwe samenleving

Gods kinderen vormen samen een nieuwe 'samen-leving'. Vandaar dat Gods volk in de bijbel aangeduid wordt als het 'huisgezin van God':

- 'Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, *maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods*' (Efeziërs 2:19).

Onze Schepper, die het gezin uitdacht als een van de belangrijkste samenlevingsverbanden in de maatschappij, wil dat zijn kinderen de zegen van het 'gezin Gods' ervaren. Reeds in het Oude Testament sprak Jesaja Gods vreugde over zijn gezin profetisch uit:

- 'Jubel, gij onvruchtbare, die niet gebaard hebt; breek uit in gejubel en juich, gij die geen weeën gekend

hebt, *want de kinderen der eenzame zijn talrijker dan de kinderen der gehuwde, zegt de Here. Maak de plaats voor uw tent wijd, en men spanne de kleden uwer woningen uit, wees er niet karig mee, maak uw touwen lang en sla uw pinnen vast*' (Jesaja 54:1,2).

In het midden van het 'huisgezin' waar Gods kinderen hun plaats vinden om samen geestelijk op te groeien, wil de Heer ook zèlf aanwezig zijn. Hij verlangt er te leven en te zorgen als de vader van een gezin:

- '*Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.... en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en*

dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige' (2 Korintiërs 6:16,18).

dat de Here goedertieren is' (1 Petrus 11-3).

Wie het voorrecht geniet in een gezin opgenomen te zijn, zal zich bewust moeten worden wat zijn voorrechten, maar ook wat zijn plichten zijn. Ook voor het huisgezin Gods gelden normen en regels die de kwaliteit van de onderlinge samenleving moeten bevorderen. Vandaar dat de bijbel daar duidelijk aanwijzingen voor geeft:

- 'Mocht ik nog uitblijven, dan weet gij, *hoe men zich behoort te gedragen in het huis Gods*, dat is de gemeente van de levende God, een pijler en fundament der waarheid' (1 Timoteüs 3: 15).

De (op)voeding in het huisgezin van God

In een goed gezin wordt de kinderen gezond voedsel gegeven. Zo ook in het huisgezin van God'; daar worden Gods kinderen van geestelijk voedsel voorzien, dat dezen op hun beurt moeten leren waarderen:

- 'Legt dan af alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst, en alle kwaadsprekerij, *en verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid*, indien gij geproefd hebt,

Wie temidden van het huisgezin van God op wil groeien, zal bereid moeten zijn zich door Gods Woord te laten voeden, en er ook naar te leven:

- 'Legt dus af alle vuilheid en alle uitwas van boosheid en *neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan, dat uw zielen kan behouden*. En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden' (Jakobus 1:21,22).

De hemelse Vader wil dat het zijn kinderen niet aan geestelijk voedsel ontbreekt. Vandaar dat Hij hen uitdaagt dit in rijke mate aan elkaar uit te delen:

- '*Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst* en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten' (Colossenzen 3:16).

In zijn huisgezin stelde de hemelse Vader mensen met een speciale bekwaamheid aan om het geestelijke voedsel dat Hij te bieden heeft in zijn naam uit te delen, zodat zijn kinderen

tot geestelijk volwassenen kunnen opgroeien:

- *'Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, tot dat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus'* (Efeziërs 4:11-13).
- *'Houdt uw voorgangers in gedachtenis, die het woord Gods tot u hebben gesproken; let op het einde van hun wandel en volgt hun geloof na'* (Hebreeëen 13:7).

De gemeenschap van het huisgezin Gods

Voor wie bij een gezin hoort, is niets vanzelfsprekender dan een goed contact met de overige gezinsleden. Zo ook in het 'huisgezin van God'. Vanaf het allereerste begin hebben de christenen begrepen hoe belangrijk dit sámen-leven van Gods kinderen is:

- *'Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd. En zij bleven volharden bij het*

onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden' (Handelingen 2:41,42).

Waar Gods kinderen als gezin bij elkaar zijn, zoeken zij gelegenheid tot gedachtenwisseling en onderlinge opbouw:

- *'Hoe staat het dan, broeders? Telkens als gij samenkomt, heeft ieder iets: een psalm of een lering of een openbaring of een tong of een uitlegging; dat alles moet tot stichting geschieden.... Zo dan, mijn broeders, streeft ernaar te profeteren, en belemmert het spreken in tongen niet. Laat alles betamelijk en in goede orde geschieden'* (1 Corintiërs 14:26,39,40).

Aan de bijeenkomsten van zijn gezin verbindt God de zegen van zijn tegenwoordigheid. Het is zijn grootste verlangen in het midden van zijn volk aanwezig te zijn:

- *'Ik zeg u, dat, als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun zal ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is. Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden'* (Matteüs 18:19,20).

Waar God zulke grote beloften aan de samenkomsten van zijn huisgezin verbindt, is het geen wonder dat Gods volk geroepen wordt de zegen van deze bijeenkomsten niet te verspelen:

- 'En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. *Wij moeten onze eigen bijeenkomsten niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn*, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen' (Hebreeën 10:24,25).

De materiële verantwoordelijkheid voor het huisgezin van God

Waar de leden van het huisgezin Gods verantwoordelijkheid voor elkaars welzijn dragen, zal dit zich niet alleen op het geestelijke, maar ook op het materiële vlak uiten:

- 'En hij, die onderricht wordt in het woord, dele van alle goed mede aan wie dat onderricht geeft... Laten wij niet moede worden goed te doen, want, wanneer het eenmaal tijd is, zullen wij oogsten, als wij niet verslappen' (Galaten 6:6,9).

Een belangrijk onderdeel van de geldelijke zorg voor Gods huisgezin is de ondersteuning die verleend wordt

aan hen die zich volledig aan de prediking wijden:

- 'De oudsten, die goede leiding geven, komt dubbel eerbewijs toe, vooral hun, die zich belasten met prediking en onderricht. Immers, de Schrift zegt: *Gij zult een dorsende os niet muilbanden, en: De arbeider is zijn loon waard'* (1 Timotheüs 5: 17,18).
- 'Weet gij niet, dat zij, die in het heiligdom de dienst verrichten, van het heiligdom eten, en zij, die het altaar bedienen, hun deel ontvangen van het altaar? *Zo heeft de Here ook voor de verkondigers van het evangelie de regel gesteld, dat zij van het evangelie leven'* (1 Corintiërs 9:13,14).

Zoals voor elk ander gezin, geldt ook voor het huisgezin van God, dat orde en regelmaat in de ondersteuning een belangrijk element vormen:

- 'Wat nu de inzameling voor de heiligen betreft, doet ook gij, evenals ik het in de gemeenten van Galatië geregeld heb: *elke eerste dag der week legge ieder uwer naar vermogen thuis iets weg* en hij spare dit op, opdat er niet eerst na mijn komst inzamelingen moeten gehouden worden' (1 Corintiërs 16:1,2).

Een eeuwenoud gebruik, dat regelmaat en een evenredige verdeling van de geldelijke verantwoordelijkheid voor het huisgezin Gods bevordert, is dat van het geven van tienden:

- 'En Melchizedek, de koning van Salem, bracht brood en wijn; hij nu was een priester van God, de Allerhoogste. En hij zegende hem.... *En hij gaf hem van alles de tienden*' (Genesis 14:18-20).

Het geven van tienden aan onze Schepper, als (materiële) blijk van waardering voor zijn vaderlijke zorg, is van grote geestelijke betekenis. In Jezus' dagen begreep men daar maar weinig van. Jezus zelf moedigde dit gebruik echter aan.

- 'Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij geeft tienden van de munt, de dille en de komijn en gij hebt het gewichtigste van de wet verwaarloosd: het oordeel en de barmhartigheid en de trouw. *Dit moest men doen en het andere niet nalaten*' (Matteüs 23:23,24).

De levensstijl van het huisgezin van God

Gods kinderen vormen een geheel eigen gemeenschap. Als groep zal de gemeente van Jezus Christus daarom

duidelijk opvallen in onze maatschappij:

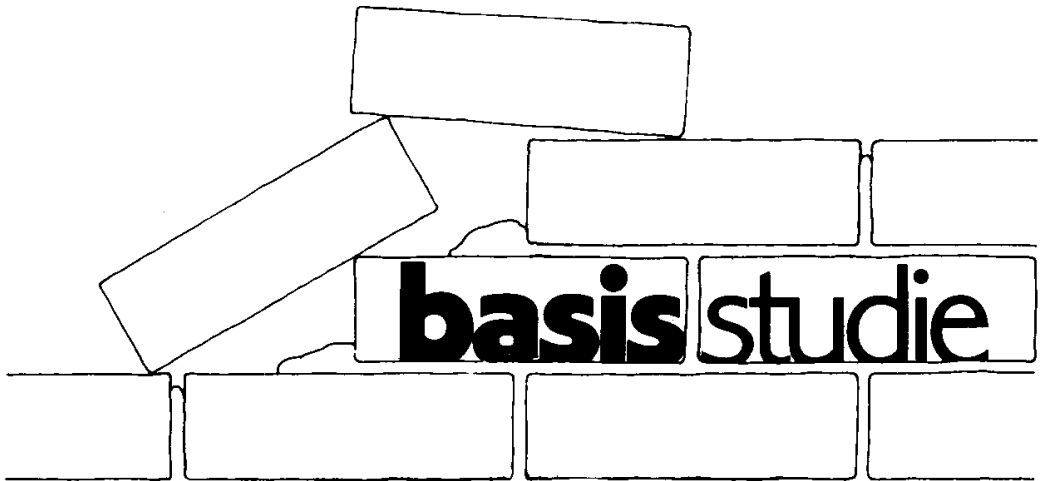
- *'Vormt geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis?'* (2 Corintiërs 6:14).

Zoals in elk huisgezin zullen de leden van het huisgezin Gods een geheel eigen levensstijl ontwikkelen:

- 'Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: *want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags*. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn' (1 Thessalonicenzen 5:4-6).
- 'Doet alles zonder morren of bedenkingen, *opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld*....' (Filippenzen 2:14,15).

In de samenleving van het huisgezin Gods leren zijn kinderen zich volledig te ontplooiën en tegelijkertijd rekening met elkaar te houden:

- *'Laten wij dan niet langer elkander oordelen, maar komt liever tot dit oordeel: uw broeder geen aanstoot of ergernis te geven.... Want wie door deze Geest een dienstknecht is van Christus, is welgevallig bij God, en in achting bij de mensen. Zo laten wij dan najagen hetgeen de vrede en onderlinge opbouwning bevordert.... Houd gij het geloof, dat gij hebt bij uzelf voor het aangezicht Gods. Zalig is hij, die zich geen verwijten maakt bij hetgeen hij goed acht' (Romeinen 14:13,18,19,22).*

de vrucht van de Geest

Gods plan: gaan lijken op Jezus

Waarom herkent men een ware christen? Niet in eerste instantie aan zijn woorden, of aan zijn werken! Een ware volgeling van Jezus herkent men aan zijn karakter. Een christen hoort op Christus te lijken. Zo heeft God het in zijn plan gewild:

- 'Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broeders' (Romeinen 8:29).

De Vader wil niets liever dan dat zijn kinderen op hun grote Broer zullen gaan lijken, daar is heel zijn streven op gericht:

- 'Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat

Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken. *Want Hij, die heiligt, en zij, die geheiligt worden, zijn allen uit één; daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen'* (Hebreeën 2: 10,11).

Gevormd naar zijn beeld

Zo betekende voor de apostel Paulus het werken aan de geestelijke groei van zijn medegelovigen een zoeken naar de volle ontplooiing van het karakter van Christus in die levens:

- '... mijn kinderen, ter wille van wie ik opnieuw weeen doorsta, *totdat Christus in u gestalte verkregen heeft....'* (Galaten 4:19).

Ook het onderwijs van andere dienstknechten van de Heer is op ditzelfde doel gericht. Of ze nu als apostelen, profeten, evangelisten, herders of leraars dienen, ze gaan door met hun werk:

- *'.... totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus'* (Efeziërs 4:13).

Gevormd door gemeenschap

Onze manier van denken en doen wordt in grote mate bepaald door de mensen waarmee wij omgaan. Door om te gaan met onze Heer zullen we op Hem gaan lijken:

- *'En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is'* (2 Corintiërs 3:18).

Deze constante, intieme relatie tussen de Heer en zijn kinderen omschrijft Jezus zelf als 'blijven in Hem'. De vrucht die daaruit voortkomt is de vorming van zijn karakter in ons:

- *'Blijft in Mij, gelijk Ik in u. Evenals de rank geen vrucht kan*

dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft. Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen' (Johannes 15:3-5).

De vrucht van de Geest

Het is nu de Heilige Geest die het karakter van de Heer in ons uitwerkt:

- *'.... dat God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid. Daartoe heeft Hij u ook door ons evangelie geroepen tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus'* (2 Thessalonicenzen 2:13,14).

De Heilige Geest is de vertegenwoordiger van Jezus zelf, van zijn persoon, zijn karakter. Naarmate Gods Geest in ons werkzaam wordt, zal Christus gestalte in ons aannemen:

- *'.... opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woning make'* (Efeziërs 3:16,17).

De uitwerking van het karakter van Christus in het leven van de gelovige wordt dan ook de 'vrucht van de Geest' genoemd. Paulus omschrijft dit door de Geest gewerkte, christelijke karakter als volgt:

- *'Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid zelfbeheersing'* (Galaten 5:22).

Wat nu is het karakter van Christus waar we als gelovigen deel aan mogen krijgen? Een 'karakteranalyse' aan de hand van deze 'vrucht' kan verhelderend zijn.

Liefde

Deze liefde als vrucht van de Geest mag als goddelijke liefde worden verstaan: een innig toegewijd zijn aan het welzijn van de ander, de bereidheid om diens heil te zoeken:

- 'En de hoop maakt niet beschaamd, *omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest*, die ons gegeven is, zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren te zijner tijd voor goddelozen is gestorven' (Romeinen 5:5,6).
- 'Ieder onzer trachte zijn naaste te behagen, ten goede, tot opbouwning,

want ook Christus heeft Zichzelf niet behaagd....' (Romeinen 15:2,3).

Blijdschap

Blijdschap is een goddelijke eigenschap in het leven van Christus (en de christen), die voortkomt uit kinderlijk vertrouwen in Gods goedheid, - door de Heilige Geest:

- 'Verheugt u niet hierover, dat de geesten zich aan u onderwerpen, maar verheugt u, dat uw namen staan opgetekend in de hemelen. *Terzelfder tijd verblijdde Hij Zich door de Heilige Geest* en zeide: Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard' (Lucas 10:20,21).
- 'Want het Koninkrijk Gods bestaat niet in eten en drinken, *maar in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, door de Heilige Geest'* (Romeinen 14:17).
- 'Zo wordt gij met alle kracht bekrachtigd naar de macht zijner heerlijkheid tot alle volharding en geduld, *en dankt gij met blijdschap de Vader*, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht' (Colossenzen 1:11,12).

Vrede

Als karaktereigenschap is vrede een hartsgesteldheid van rust, van geduldigheid en ontspannen afwachten, van harmonie en orde temidden van wanorde en onveiligheid:

- 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u - niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27).
- 'Dit heb Ik tot u gesproken, *opdat gij in Mij vrede hebt*. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen' (Johannes 16:33).
- 'Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar *de gezindheid van de Geest is leven en vrede*' (Romeinen 8:6).
- 'Vergeldt niemand kwaad met kwaad - hebt het goede voor met alle mensen. *Houdt zo mogelijk voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen*' (Romeinen 12:17,18).

Lankmoedigheid

Hierbij is sprake van spankracht in het verdragen van de zwakheden en tekorten van anderen. Van het aanvaarden van kritiek en beledigingen:

- 'Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt, *met alle nederigheid en zachtmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen*, en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes' (Efeziërs 4:1-3).

Vriendelijkheid

Wat vriendelijkheid is, mag als bekend worden verondersteld: een geesteshouding van fijngevoeligheid en takt; een tegemoetkomen naar de ander toe, een rekening houden met zijn gevoelens:

- 'Een dienstknecht des Heren moet niet twisten, *maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te onderwijzen, geduldig, met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende*' (2 Timotheüs 2:24,25).
- 'Herinner hen eraan, dat zij zich aan overheid en gezag onderwerpen, gehoorzaam, tot alle goed werk bereid zijn, geen lastertaal uiten, niet twisten, *vriendelijk zijn en alle zachtmoedigheid bewijzen aan alle mensen*' (Titus 3:1,2).
- 'Naar de wijsheid van boven is vooreerst rein, vervolgens vreedzaam, vriendelijk, gezeggelijk,

vol van ontferming en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd' (Jacobus 3:17).

Goedheid

Er is geen twijfel mogelijk: goedheid is een goddelijke eigenschap bij uitstek:

- 'Of veracht gij de rijkdom van zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en lankmoedigheid, en beseft gij niet, dat de goedertierenheid Gods u tot boetvaardigheid leidt?' (Romeinen 2:4).
- 'Hebt uw vijanden lief, en doet hun goed en leent zonder op vergelding te hopen, en uw loon zal groot zijn *en gij zult kinderen van de Allerhoogste zijn, want Hij is goed jegens de ondankbaren en bozen'* (Lucas 6:35).

Trouw

Van een houding van eerlijkheid en betrouwbaarheid, gebaseerd op vertrouwen in God, is hier sprake. Trouw en betrouwbaarheid vertegenwoordigen de geest van de wet:

- '.... gij hebt het gewichtigste van de wet verwaarloosd: *het oordeel en de barmhartigheid en de trouw'* (Mattheüs 23:23).

- 'Schuw de begeerten der jeugd en *jaag naar gerechtigheid, naar trouw, naar liefde en vrede met hen, die de Here aanroepen uit een rein hart'* (2 Timotheüs 2:22).

Zachtmoedigheid

Jezus was zachtmoedig! Zijn volgelingen zullen ook vriendelijk en geduldig zijn tegenover hun naasten, geduldig bij het ondergaan van onrecht, vrij van bitterheid en wraakgevoelens. Een gelovige zal zich ook afhankelijk naar God toe opstellen, bereid om zich te laten beteren, omstandigheden te aanvaarden en zijn beperkingen te erkennen:

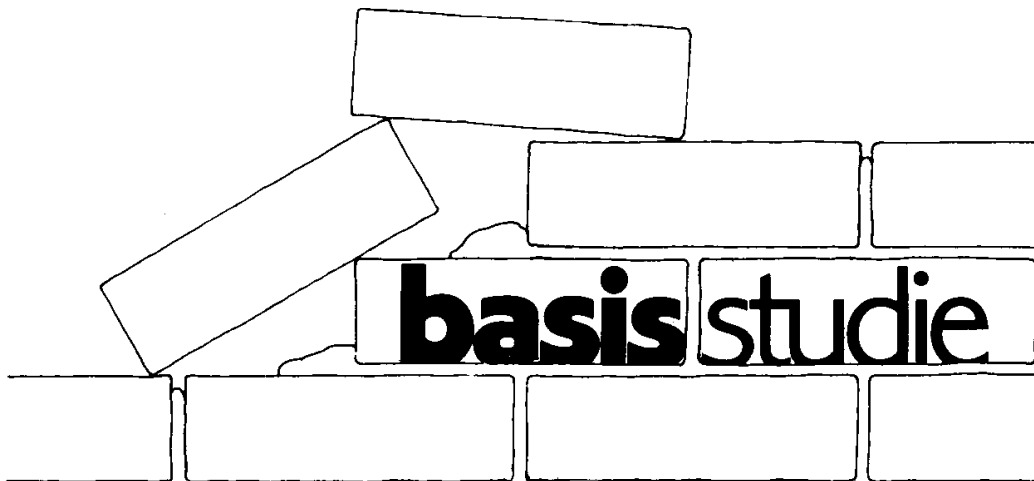
- 'Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, *innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft'* (Colossenzen 3:12,13).
- 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, *want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart*, en gij zult rust vinden voor uw zielen' (Mattheüs 11:28,29).
- 'Uw sieraad zij niet uitwendig: maar de verborgen mens uws

harten, met *de onvergankelijke tooi van een zachtmoedige en stille geest*, die kostbaar is in het oog van God' (1 Petrus 3:3,4).

Zelfbeheersing

Deze laatste karaktereigenschap van Christus spreekt van controle over zichzelf op alle terreinen van het leven:

- 'Laten wij, als bij lichte dag, eerbaar wandelen, niet in brasserijen en drinkgelagen, niet in wellust en losbandigheid, niet in twist en nijd! Maar doet de Here Jezus Christus aan en wijdt geen zorg aan het vlees, zodat begeerten worden opgewekt' (Romeinen 13:13,14)
- 'Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven' (Titus 2:11,12).

de verkondiging

Het voorbeeld van Jezus

Jezus kwam om te prediken. Om Gods heilsboodschap te proclameren. Om de mens daarin te onderwijzen, opdat deze de uitwerking van die boodschap in eigen leven zou ervaren. Bij zijn eerste optreden maakte Hij daar al melding van. Als een intentieverklaring:

- 'De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen *het evangelie te brengen*; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen *loslating te verkondigen* en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, *om te verkondigen* hetaangename jaar des Heren' (Lucas 4:18,19).

Een groot deel van Jezus' bediening werd dan ook door prediking en onderricht in beslag genomen:

- 'En het geschiedde, toen Jezus zijn bevelen aan zijn twaalf discipelen ten einde had gebracht, dat Hij vandaar vertrok *om te leren en te prediken* in hun steden' (Matteüs 11:1).

Het gezag van de prediking

Het was vanuit goddelijke opdracht dat Jezus predikte en leerde. Waar de Vader Hem riep om het evangelie te prediken, gaf Hij Hem daar ook kracht en wijsheid voor. Immers:

- 'Want Hij, die God gezonden heeft, die spreekt de woorden Gods, want Hij geeft de Geest niet met mate' (Johannes 3:34).

Het is dan ook geen wonder dat dit gezag door de toehoorders werd herkend:

- 'En het geschiedde, toen Jezus deze woorden geëindigd had, *dat de scharen versteld stonden over zijn leer, want Hij leerde hen als gezaghebbende* en niet als hun schriftgeleerden' (Mattheüs 7:28,29).

Discipelen als de Meester

Toen Jezus discipelen aanwierf, was dat opdat ze deel zouden hebben aan dezelfde opdracht om te prediken:

- 'En Hij stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat *Hij hen zou uitzenden om te prediken*, en om macht te hebben boze geesten uit te drijven' (Marcus 3:14,15).

Waar zij deelden in zijn opdracht, deelden zijn volgelingen ook in het gezag dat er aan verbonden is:

- 'En Hij riep zijn twaalf discipelen tot Zich *en gaf hun macht over onreine geesten om die uit te drijven en om alle ziekte en alle kwaal te genezen....* Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden en Hij gebod hun, zeggende:.. *Gaat en predikt en zegt: Het Koninkrijk der*

hemelen is nabij gekomen'
(Mattheüs 10:1,5,7).

De grote opdracht

Jezus'prediking zou door zijn discipelen worden voortgezet, als onderdeel van het plan dat God al door zijn profeten had laten aankondigen:

- 'En Hij zeide tot hen: Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden, en *dat in zijn naam moest gepredikt worden* bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem' (Lucas 24:46,47).
- 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en *leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb*' (Mattheüs 28:19).

Nadat Jezus Zich na zijn Hemelvaart aan Gods rechterhand gezet had, namen zijn volgelingen gehoorzaam zijn taak over:

- 'De Here Jezus dan werd, nadat Hij tot hen gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhand Gods. *Doch zij gingen heen en predikten overal*, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen,

die erop volgden' (Marcus 16:19,20).

Geloof

Het is dank zij de prediking van het evangelie, dat God zijn werk in het leven van de mens verricht. Door de prediking laat God aanzeggen wat Hij voor en in de mens wil doen. Eerst moet men weten wat God wil doen in het leven om daarna de vervulling van Gods beloften te ervaren. Het is door de prediking dat er geloof gewekt wordt in de harten:

- 'Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in wie zij niet geloofd hebben? Hoe geloven in Hem, van wie zij niet gehoord hebben? *Hoe horen zonder prediker? En hoe zal men prediken zonder gezonden te zijn?*' (Romeinen 10:14,15).

Redding

Het is dank zij het geloof dat men aan de prediking hecht, dat God de mens zijn heil kan doen ervaren en hem kan redden:

- 'Want *het woord des kruises* is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid, maar voor ons, die behouden worden, is het *een kracht Gods*.... Want daar de wereld in de wijsheid Gods door haar wijsheid God niet gekend heeft, *heeft het*

Gode behaagd door de dwaasheid der prediking te redden hen, die geloven'
(1 Corintiërs 1:18,21).

Wedergeboorte

Het is door de prediking dat God bij de mens nieuw geestelijk leven wekt:

- 'Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons *voortgebracht door het woord der waarheid*, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen' (Jacobus 1:18).
- 'Als wedergeboren, en niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, *door het levende en blijvende woord van God'* (1 Petrus 1:23).

Geestesdoop

Stort God zijn Geest over zijn kinderen uit en werkt Hij wonderen en tekenen in hun midden, Hij doet dit als antwoord op de prediking van zijn Woord:

- 'Dit alleen zou ik van u willen weten: Hebt gij de Geest ontvangen ten gevolge van werken der wet, *of van de prediking van het geloof?*... Die u de Geest schenkt en krachten onder u werkt, doet Hij dit ten gevolge van de werken der wet, *of van de prediking van het geloof?'* (Galaten 3:2,5).

Tekenen en wonderen

- 'Hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil, dat allereerst verkondigd is door de Here, en door hen, die het gehoord hebben, op betrouwbare wijze ons is overgeleverd, *terwijl ook God getuigenis daaraan geeft door tekenen en wonderen en velerlei krachten en door de heilige Geest toe te delen naar zijn wil*' (Hebreeën 2:3,4).

Heiliging

Willen Gods kinderen hun dagelijks leven doortrokken zien van Gods heiligheid, zij zullen voortdurend de prediking van Gods Woord als een reinigend waterbad over zich heen moeten laten komen:

- 'Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, *haar reinigende door het waterbad met het woord*, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet' (Efeziërs 5:25-27).

Geestelijk inzicht

Het is dankzij de prediking dat God zijn kinderen een steeds dieper inzicht geeft in zijn heilsplan:

- 'Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen *de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen*, en in het licht te stellen wat de bediening van het geheimenis inhoudt, dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God (Efeziërs 3:8,9).

Toerusting

De instructie in Gods Woord dient door en door praktisch te zijn, zodat Gods kinderen daardoor bekwaam worden gemaakt om Gods werk te doen:

- 'Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig *om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid*, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust' (2 Timotheüs 3:16,17).
- 'En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, *om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon*, tot opbouw van het lichaam van Christus' (Efeziërs 4:11,12).

Eenheid

Waar Gods dienstknechten welbewust zich toeleggen op de gezonde prediking, zullen zij de eenheid onder Gods kinderen bevorderen. Immers:

- 'Dan zijn wij niet meer onmondig, op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt, *maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus'* (Efeziërs 4:14,15).

Leiding door het Woord

Wie een gemeente leiding geven wil, zal dat moeten doen door de prediking van Gods Woord. Vandaar dat voor Gods dienstknechten geen taak zo belangrijk is als de verkondiging:

- 'Een opziener dan moet zijn.... *bekwaam om te onderwijzen'* (1 Timotheüs 3:2).
- 'De oudsten, die goede leiding geven, komt dubbel eerbewijs toe, *vooral hun, die zich belasten met prediking en onderricht'* (1 Timoteüs 5: 17).
- 'Want een opziener moet onberispelijk zijn als een beheerder van het huis Gods,.... *zich houdende aan het betrouwbare woord naar*

de leer, zodat hij ook in staat is te vermanen op grond van de gezonde leer en de tegensprekers te weerleggen' (Titus 1:7,9).

- 'Maak er ernst mede u wèl beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, *doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid'* (2 Timotheüs 2:15).

Gewilligheid

Waar de prediking in Gods Koninkrijk zulk een belangrijke plaats inneemt, zullen Gods kinderen daar hun harten wijd voor open moeten stellen, willen zij geestelijk verder komen:

- 'Legt dus af alle vuilheid en alle uitwas van boosheid en *neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan*, dat uw zielen kan behouden. En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden' (Jacobus 1:21,22).

Het is een teken van geestelijk verval wanneer men de leraars in de gemeente naar eigen voorkeur waardeert:

- 'Want er komt een tijd, dat de mensen de gezonde leer niet meer zullen verdragen, maar, omdat hun gehoor verwend is, *naar hun eigen begeerte zich tal van leraars zullen*

bijeenhalen, dat zij hun oor van de
waarheid zullen afkeren en zich
naar de verdichtels keren' (2
Timotheüs 4:3,4).

Wie zijn geestelijk
onderscheidingsvermogen geoefend
heeft door zich te openen voor de
prediking, zal na verloop van tijd ook
zelf door de Heer gebruikt worden om
Gods Woord aan anderen door te
geven:

- *'Want hoewel gij, naar de tijd
gerekend, leraars behoort te zijn,
hebt gij weer nodig, dat men u de
eerste beginselen van de uitspraken
Gods leert, en gij hebt nog melk
nodig en geen vaste spijs'*
(Hebreeën 5:12).
- *'Dient elkander, een ieder naar de
genadegave, die hij ontvangen
heeft, als goede rentmeesters over
de velerlei genade Gods. Spreekt
iemand, laten het woorden zijn als
van God....'* (1 Petrus 4: 10,11).